

**Komentari Hrvatskog Telekoma d.d. na
prijedlog Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta**

I. Općenito

U prijedlogu Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (u dalnjem tekstu: prijedlog Pravilnika) utvrđuju se dokazi koje je potrebno priložiti zahtjevu za izdavanje potvrde o pravu puta, pa se time nameću obveze infrastrukturnom operatoru vezano za pribavljanje dokaza o ispunjavanju zakonskih prepostavki utvrđenih Zakonom o elektroničkim komunikacijama (dalje u tekstu: ZEK) koje su postojale u trenutku stjecanja prava puta, ali i dodatnih prepostavki koje je utvrdio Pravilnik. Pozdravljamo činjenicu da je HAKOM uvažio da osim vlasnika upisanih u zemljišne knjige, postoje i vlasnici nekretnina koji su vlasništvo stekli temeljem zakona (npr. RH je temeljem zakona stekla vlasništvo na poljoprivrednom zemljištu, šumama i šumskom zemljištu, vodnom dobru i dr.; jedinice lokalne samouprave vlasnici su javnog dobra u općoj uporabi – nerazvrstane ceste, pločnici, trgovi, parkovi i druge zelene površine i sl.) ili temeljem odluke tijela vlasti (u postupku izvlaštenja) ili sudskom odlukom. Međutim, ostaje otvoreno pitanje rezervacije sredstava za naknadu za pravo puta u slučaju da HAKOM izda potvrdu o pravu puta a vlasnik nije utvrđen upisom u zemljišne knjige tj. nije jasno zašto se ne bi subjektima koji su stekli vlasništvo na temelju zakona ili na temelju odluke tijela vlasti, a nisu upisani kao vlasnici u zemljišne knjige plaćalo naknadu od trenutka izdavanja potvrde o pravu puta. Naime, sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (ZV) za nekretnine stečene temeljem zakona, odluke tijela vlasti (upravne, sudske), nije određen način (modus) stjecanja upis u zemljišne knjige. Prema tome, vlasnik je stekao nekretnine iako njegovo vlasništvo nije upisano u zemljišne knjige i time učinjeno vidljivim trećima. Osim toga, prema pravilima zemljišnoknjižnog prava opće dobro ne mora biti upisano u zemljišne knjige.

Također je odredbama ZV primjena načela povjerenja u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga odgođena za nekretnine koje su bile u društvenom vlasništvu do 15.1.2015. godine.

II. Posebni komentari na pojedine odredbe prijedloga Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta

Članak 2. st. 3.

Odredbu čl. 2. st. 3. prijedloga Pravilnika smatramo da bi trebalo promijeniti tako da se omogući svakom infrastrukturnom operatoru koji je sufinancirao izgradnju EKI da dobije potvrdu o pravu puta kojom se legitimira prema trećima kao infrastrukturni operator.

Predlažemo da odredba glasi:

„U slučaju da su dva ili više infrastrukturnih operatora sufinancirali izgradnju elektroničke komunikacijske infrastrukture, HAKOM će za tu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izdati jednu potvrdu o pravu puta ali u toliko primjeraka izvornika koliko ima infrastrukturnih operatora. Potvrda o pravu puta glasi na sve infrastrukturne operatore, kao nositelje prava puta, a visina naknade za pravo puta određuje se sukladno broju cijevi i zdenaca kabelske kanalizacije, odnosno broju kabela položenih izravno u zemlju, koji su u vlasništvu pojedinog infrastrukturnog operatora i veličini (promjeru) cijevi i zdenaca kabelske kanalizacije, te površini zemljišta koja je određena kao širina rova za cijevi, zdence, odnosno kabele koji pripadaju pojedinom infrastrukturnom operatoru. Ako nema sporazuma između infrastrukturnih operatora o vlasništvu na pojedinim cijevima, zdencima odnosno kabelima a ne može se sa sigurnošću utvrditi koliko cijevi, zdenaca, odnosno kabela pripada pojedinom

infrastrukturnom operatoru i koju površinu rova zauzimaju, smarat će se da imaju suvlasničke udjele na cijevima, zdencima, odnosno kabelima u jednakim omjerima, te će svaki od njih plaćati naknadu za pravo puta sukladno tim omjerima.

Infrastrukturni operatori posebnim ugovorom uređuju međusobne odnose koji proizlaze iz njihovog suvlasništva na EKI, te poslove redovne i izvanredne uprave, kao i koji suvlasnik EKI, u ime svih suvlasnika, preuzima obveze koje se odnose na uplaćivanje naknade na račun vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra, te na koji način i u kojim rokovima će mu ostali suvlasnici refundirati onaj dio naknade za pravo puta koji je ekvivalentan njihovim suvlasničkim udjelima, kao i dio troškova koje je imao vezano za plaćanje naknade i praćenje ostalih obveza koje iz toga proizlaze.“

Obrazloženje:

Odredbom čl. 28. st. 3. ZEK propisano je da HAKOM za pojedinu EKI na općem dobru ili na nekretninama u vlasništvu javnih ili privatnih subjekata može izdati samo jednu potvrdu o pravu puta. Iz navedene odredbe ZEK-a proizlazi da ne može nekom drugom investitoru koji sebe smatra infrastrukturnim operatorom (samovlasnikom EKI) za tu istu EKI izdati potvrdu o pravu puta, ako je već za tu istu EKI potvrdu izdao nekom drugom infrastrukturnom operatoru. Međutim, ZEK ne uređuje slučajeve suvlasništva na EKI koje proizlazi iz sufinanciranja izgradnje EKI (s time da suvlasnički udjeli mogu biti određeni prema broju cijevi koje pojedini suvlasnik koristi). Budući da prema općim propisima koji se odnose na vlasništvo i suvlasništvo, svaki suvlasnik ima sva prava koja imaju i ostali suvlasnici, a pogotovo ima pravo dobiti dokument koji ga prema trećima legitimira kao suvlasnika, tako i u ovom slučaju svaki od suvlasnika ima pravo dobiti dokument (potvrdu o pravu puta) u kojem će biti određeno da se radi o EKI koja je u suvlasništvu u određenom omjeru, a tom potvrdom će se prema trećima legitimirati kao nositelj prava puta. Naime, ZEK omogućava da je svaki od suvlasnika EKI nositelj prava puta, a to znači da svaki ima pravo dobiti dokument koji će ga legitimirati kao infrastrukturnog operatora prema upravitelju općeg dobra, odnosno vlasniku nekretnine i prema trećima (u pravilu su to operatori korisnici).

Iz podzakonskih propisa koje je donio HAKOM, a koji se odnose na pristup i zajedničko korištenje EKI, infrastrukturni operator se legitimira prema operatorima korisnicima potvrdom o pravu puta (a ne ugovorom kojim je određeno tko je nositelj potvrde o pravu puta).

Također, potvrda o pravu puta legitimira infrastrukturnog operatora u njegovim pravima prema vlasniku nekretnine na koju se potvrda o pravu puta odnosi, a suvlasnici – infrastrukturni operatori moraju imati jednak prava pristupa nekretnini, mogućnosti održavanja, korištenja, popravljanja, razvoja i dr. EKI na kojoj postoji suvlasništvo. Isto tako vlasnik nekretnine ili upravitelj općeg dobra ima obveze prema svakom suvlasniku EKI, koji su zajednički nositelji prava puta tj. zajednički imaju pravo puta (i svaki ima svoj primjerak zajedničke potvrde o pravu puta). Smatramo da je to gotovo identično stanje s izdavanjem vlasničkog lista od strane zemljišnoknjžnih odjela (gruntovnica) tj. ne može jedan suvlasnik biti nositelj vlasničkog lista, a drugi suvlasnik da nije nositelj vlasničkog lista.

Slažemo se da bi zbog praktičnih razloga bilo dobro da se nekom vrstom međuvlasničkog ugovora između suvlasnika EKI, koji svaki od njih imaju status infrastrukturnog operatora, odrede poslovi redovne i izvanredne uprave. Između ostalog takvim ugovorom bilo bi moguće odrediti i koji suvlasnik EKI, u ime svih suvlasnika, preuzima obveze koje se odnose na uplaćivanje naknade na račun vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra, te na koji način i u kojim rokovima će mu ostali suvlasnici refundirati onaj dio naknade za pravo puta koji je ekvivalentan njihovim suvlasničkim udjelima, kao dio troškova koje je imao vezano za plaćanje naknade i praćenje ostalih obveza koje iz toga proizlaze.

Članak 3. st. 2. točka d)

U čl. 3. st. 2. točka d) smatramo da treba omogućiti da se umjesto izvoda iz katastra vodova za trase za koje se traži pravo puta, priloži ovjereni elaborat za katalog vodova tako da odredba glasi:

„d) izvod iz katastra vodova za trase za koje se traži pravo puta ili ovjereni elaborat za katalog vodova“

Obrazloženje:

Stanje katastra vodova i njihova opterećenost ne omogućava ispunjavanje ovog zahtjeva. Stoga predlažemo usklađivanje s odredbom st. 3. ovog članka tako da se u ovoj točki dodaju riječi: „ili ovjereni elaborat za katalog vodova“

Članak 3. st. 2. točka e)

S obzirom na stanje zemljišnih knjiga i odgodu primjene načela povjerenja u zemljišne knjige od 2015. godine smatramo da ovu odredbu treba brisati, odnosno barem prihvatići izvadke iz EOP-zemljišnih knjiga.

Obrazloženje:

Stanje zemljišnih knjiga i opterećenost zemljišnoknjižnih odjela općinskih sudova ne omogućava ispunjavanje ovog uvjeta. Također, podaci iz zemljišnih knjiga ne odražavaju stvarno stanje vlasništva, a u velikom dijelu nisu usklađene zemljišnoknjižne čestice s katastarskim stanjem (npr. stare izmjere u zemljišnim knjigama, a nove izmjere u katuštu nekretnina). Budući da će se na temelju ovakve odredbe znatno opteretiti zemljišnoknjižni sudovi, smatramo da bi trebalo u pronalaženje najboljeg rješenja kako za infrastrukturne operatore, tako i za HAKOM, općinske sudove, katastar nekretnina i vlasnike nekretnina, odnosno upravitelje općeg dobra, svakako pri formuliraju ove odredbe uključiti Ministarstvo pravosuđa i Državnu geodetsku upravu.

Temeljem dosadašnjih iskustava u postupku izdavanja potvrda o pravu puta, postupak u pravilu traje dulje od 60 dana, a što znači da će svaki izvadak iz zemljišnih knjiga biti zastario prema navedenoj odredbi ovog Pravilnika.

Članak 3. st. 3.

Odredba čl. 3. st. 3. je prihvatljiva ali mora biti usklađena s odredbom stavka 1. točka d), pa predlažemo da glasi:
„*Ako električna komunikacijska infrastruktura nije prijavljena u katastru vodova ili infrastrukturni operator ne može dobiti potvrdu katastra o prijavi, podnositelj zahtjeva mora, prije podnošenja zahtjeva, izraditi elaborat za katastar vodova, prijaviti nadležnom uredu i ishoditi potvrdu od istog da je elaborat prihvaćen. Potvrdu i ovjereni elaborat potrebno je priložiti zahtjevu.*“

Članak 3. st. 4. točka a)

Odredbu čl. 3. st. 4. točka a) potrebno je uskladiti sa Zakonom o prostornom uređenju i gradnji tako da glasi:

„*a) uporabnu dozvolu izgrađene električne komunikacijske infrastrukture, koja glasi na podnositelja zahtjeva ili na ime univerzalnih ili pojedinačnih pravnih prednika, odnosno potvrdu nadležnog ureda za prostorno planiranje i graditeljstvo da se smatra da građevina električnih komunikacija ima uporabnu dozvolu u skladu s odredbama čl. 330., 331. i 333. Zakona o prostornom uređenju i gradnji.*“

Obrazloženje:

Posebno naglašavamo da su u Zakonu o prostornom uređenju i gradnji propisane pravne predmijeve koje se odnose na građevinske i uporabne dozvole (čl. 330.-333.). Smatramo da na EKI, koju se također smatra građevinama u smislu ZPUG (a to priznaje i ZEK u čl. 28. kada kao uvjet za stjecanje prava puta propisuje uporabnu dozvolu, odnosno ranije građevinsku dozvolu), treba primijeniti odredbe čl. 330., 331. i 333. ZPUG.

Odredbama čl. 330.-333. Zakona o prostornom uređenju i gradnji (ZPUG) propisano je da se za građevine koje su izgrađene prije 19.6.1991. godine ne izdaje uporabna dozvola, a da se za građevine izgrađene na temelju građevinske dozvole nakon tog datuma, pa do stupanja ZPUG na snagu 1.10.2007. godine, na zahtjev investitora, odnosno vlasnika građevine izdaje uvjerenje za uporabu. Za izgrađenu građevinu na temelju građevinske dozvole, odnosno drugoga odgovarajućeg akta nadležnog tijela izdanog do 19.6.1991. godine ne izdaje se uporabna dozvola (čl. 331/1 ZPUG). Takva građevina upisuje se u katastarski operat ako je uz zahtjev priložena pravomoćna građevinska dozvola i potvrda da u vezi s tom građevinom nije u tijeku postupak građevinske inspekcije (čl. 331/2 ZPUG).

Građevina izgrađena do 15.2.1968. godine smatra se izgrađenom na temelju pravomoćne građevinske dozvole, odnosno drugoga odgovarajućeg akta nadležnoga upravnog tijela (čl. 330/1 ZPUG) i za takvu građevinu se ne izdaje uporabna dozvola (čl. 330/5).

Umjesto uporabne dozvole nadležno upravno tijelo na zahtjev investitora odnosno vlasnika građevine izdaje uvjerenje za uporabu kojim se utvrđuje da je građevina izgrađena u skladu s građevinskom dozvolom u pogledu vanjskih gabarita i namjene (čl. 333/1 ZPUG).

Slijedom navedenog, podzakonskim propisima ne može se tražiti od infrastrukturnog operatora više dokaza o postojanju prepostavki za stjecanje prava puta nego što to određuje ZEK, a isto tako ne može se tražiti dokaz za

koji ZPUG, kao opći propis iz područja gradnje, izrijekom određuje da se ne izdaje (kogentne odredbe čl. 330. – 333. ZPUG).

Članak 3. st. 4. točka b)

Smatramo da u slučaju postojanja uporabne dozvole nije potrebno dostavljati i geodetsku dokumentaciju stvarnog stanja elektroničke komunikacijske infrastrukture za koju je izdana uporabna dozvola, pa predlažemo brisati navedenu točku

Članak 3. st. 5. točka a)

U navedenoj odredbi smatramo da je potrebno osim navedenih dokaza navesti i druge dokaze tako da odredba glasi:

„a) dokaz da je izgradio elektroničko komunikacijsku infrastrukturu (neki od dokumenata investicijske izgradnje kao što su: građevinski dnevnik, završno izvješće nadzornog inženjera, zapisnik o kontroli kvalitete, ugovor o gradnji, podaci o vremenu početka korištenja predmetne infrastrukture, odnosno vremenu ukopčanja pretplatnika na tu infrastrukturu ili izvodi iz knjigovodstva kada je predmetna infrastruktura aktivirana kao nova imovina, izvadak iz bilance da je predmetna infrastruktura bila predmet stjecanja u vlasništvo Republike Hrvatske na temelju posebnog Zakona o osnivanju javnog poduzeća HPT 1990. godine, odnosno izvadak iz bilance javnog poduzeća HPT da je predmetna infrastruktura na temelju posebnog zakona bila 1998. godine udio Republike Hrvatske u temeljnog kapitalu trgovačkog društva HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. i sl.),“

Obrazloženje:

Za one trase za koje podnositelj zahtjeva za izdavanje potvrde o pravu puta ne posjeduje uporabnu dozvolu niti može pribaviti investicijsku dokumentaciju trebalo bi ublažiti kriterij da se koriste podaci o vremenu početka korištenja predmetne EKI, odnosno vremenu ukopčanja pretplatnika na tu EKI ili izvodi iz knjigovodstva kada je predmetna EKI aktivirana kao nova imovina, odnosno da se poštuju odredbe posebnih zakona na temelju kojih je: a/ 1990. godine došlo do pretvorbe društvenog vlasništva na telekomunikacijskoj infrastrukturi s pravom korištenja, upravljanja i raspolažanja PTT organizacija u državno vlasništvo; b/ 1991. godine pretvorbe državnog vlasništva na telekomunikacijskoj infrastrukturi u vlasništvo javnog poduzeća HPT; c/ 1998. godine utvrđivanja telekomunikacijske infrastrukture kao udjela Republike Hrvatske u temelnjom kapitalu HT-a.

Članak 3. st. 6.

Odredbu st. 6. smatramo nejasnom. Vjerojatno se misli na dostavljanje podataka u elektronskom zapisu (na CD-u) a ne mailom (što bi značila ovakva formulacija), pa smatramo da bi to trebalo jasnije formulirati.

Članak 4. st. 4.

Rok od 15 dana u kojem infrastrukturni operator mora dostaviti jedan izvornik potvrde o pravu puta smatramo da je prekratko i da ga treba staviti 30 dana kao i u svim upravnim postupcima.

Članak 4. st. 5.

U ZEK-u ne nalazimo uporište za nametanje obveze infrastrukturnom operatoru pronalaženja vlasnika nekretnine kroz provođenje postupka oglašavanja putem javnih glasila i oglasnih ploča jedinica lokalne samouprave. Stoga predlažemo da odredba glasi:

„5) Za one nekretnine na koje se odnose potvrde o pravu puta, a za koje nije moguće utvrditi vlasnika odnosno upravitelja općeg dobra uvidom u javne knjige, infrastrukturni operator je obvezan u roku 30 dana od dobivanja potvrda o pravu puta, uputiti javni poziv svim vlasnicima, odnosno upraviteljima nekretnina putem svoje web stranice, te zatražiti od HAKOM-a javno pozivanje vlasnika, odnosno upravitelja općeg dobra putem web stranice

HAKOM-a i oglasne ploče HAKOM-a. Javni poziv se briše s web stranice i oglasne ploče kada se infrastrukturnom operatoru javi vlasnik nekretnine, odnosno upravitelj općeg dobra i dokaže vjerodostojnim dokumentom svoj status vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra.“

Obrazloženje:

Stanje zemljišnih knjiga i dosadašnja brzina usklađivanja zemljišnoknjižnog stanja sa stvarnim stanjem vlasništva govori da je ovaj rok ponovljenog poziva nepotrebno kratak i iziskuje dodatnu administriranje i troškove infrastrukturnog operatora s vrlo upitnim rezultatima.

Predlažemo da se infrastrukturnom operatoru ne stvaraju nepotrebni poslovi i troškovi nego da se ovim Pravilnikom propiše objava javnog poziva svim vlasnicima nekretnina, odnosno upraviteljima općeg dobra da je za određenu nekretninu/opće dobro izdana potvrda o pravu puta i da infrastrukturni operator ima obvezu plaćanja naknade. Javni poziv morao bi biti objavljen na oglasnoj ploči HAKOM-a kao pravne osobe s javnim ovlastima, a također i na web stranici HAKOM-a (jer je HAKOM tijelo koje prema odredbama ZEK-a vodi javni registar potvrda o pravu puta). Infrastrukturni operator također bi morao biti dužan objaviti na svojim web stranicama javni poziv vlasnicima nekretnina, odnosno upraviteljima općeg dobra.

Članak 4. st. 6.

Određivanje obveze infrastrukturnom operatoru da mora izvještavati HAKOM svaka tri mjeseca o plaćanju naknada za pravo puta, smatramo nepotrebним. Stoga predlažemo brisati navedenu odredbu, a umjesto toga uvrstiti odredbu koja glasi:

„HAKOM ima pravo zatražiti u svako doba uvid u aplikaciju infrastrukturnog operatora o plaćanju naknada za pravo puta.“

Obrazloženje:

Izvještavanje svaka tri mjeseca o plaćanju naknade za pravo puta s navođenjem razloga neplaćanja iziskuje dodatno neopravdano administriranje infrastrukturnog operatora. Nije jasna svrha takvog izvješćivanja HAKOM-a o plaćanju odnosno neplaćanju naknade za pravo puta.

Smatramo da je zadaća HAKOM-a voditi brigu o EKI, a ne o pravima vlasnika nekretnina na plaćanje naknade. Iz odredaba ZEK-a jasno proizlazi da vlasnik ima pravo na naknadu za pravo puta, međutim niti iz jedne od odredaba čl. 28. i 29. ZEK ne proizlazi da HAKOM ima ovlast nadzirati plaća li (uredno ili neuredno) infrastrukturni operator naknade za pravo puta. Nema niti jedne odredbe ZEK-a koja bi ovlastila HAKOM da Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta, nametne ovakve obveze infrastrukturnom operatoru, a u cilju zaštite prava vlasnika nekretnina na uredno plaćanje naknade. Pravo je vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra koji dokaže da infrastrukturni operator mora upravo njemu plaćati naknadu za pravo puta, da u slučaju neplaćanja naknade za pravo puta, zaštitu svoga prava zatraži u sudskom postupku, a eventualno se može propisati da se može obratiti HAKOM-u koji bi tada morao provesti postupak utvrđivanja razloga zbog kojih infrastrukturni operator ne plaća naknadu, te odrediti svojim rješenjem obvezu plaćanja naknade.

Niti u jednom propisu koji se odnosi na zaštitu prava vlasnika po pitanju plaćanja naknada radi tereta na njegovoj nekretnini, nema primjera ovakve brige od strane javne institucije, kao što je u slučaju prava puta i obveza koje kroz podzakonski propis HAKOM nameće infrastrukturnim operatorima. Proizlazi da se HAKOM stavlja u poziciju prvenstvene zaštite prava vlasnika nekretnina, a tek podredno zaštite prava infrastrukturnih operatora, a takvo što nije u skladu niti s mjerodavnim direktivama EU, a niti s odredbama ZEK.

Članak 4. st. 7. i st. 8.

Odredbu st. 7. smatramo nepotrebnom te ju predlažemo brisati. U stavku 8. predlažemo brisati dio koji se odnosi na rezerviranje sredstava za naknadu za pravo puta na posebnom računu. Naime, svaka pravna osoba dužna raditi rezervaciju takvih sredstava u procesu normalnog i transparentnog poslovanja.

Obrazloženje:

U ovakvom stanju u kakvom se sada nalaze zemljišne knjige u RH, deponiranje novca na posebnom računu kao rezervacije za plaćanje naknade za pravo puta veliki je dodatni i nepotrebni trošak za infrastrukturnog operatora kojem ne vidimo opravданu svrhu. Tim više što je vrlo neizvjestan rok realizacije plaćanja, koji ne ovisi o infrastrukturnom operatoru nego isključivo o utvrđivanju zemljišnoknjižnog vlasnika, a što je uvjetovano sređivanjem stanja zemljišnih knjiga u RH.

Propisivanjem ovakve odredbe HAKOM može infrastrukturnom operatoru blokirati znatna finansijska sredstva niz godina, a da pri tome vlasnik ne učini nikakav napor da uredi svoje zemljišnoknjižno stanje.

Čim je proizašla određena obveza, svaki infrastrukturni operator morao bi u okviru svoga transparentnog poslovanja imati rezervaciju sredstava i bez deponiranja tih sredstava na poseban račun.

Članak 4. st. 8.

Odredbu čl. 4. st. 8. predlažemo da se dopuni tako da glasi:

„8) Za one nekretnine, na koje se odnosi zahtjev za izdavanje potvrda o pravu puta, a za koje nije moguće utvrditi vlasnika odnosno upravitelja općeg dobra na temelju izvatka iz zemljišne knjige ili na temelju posebnih zakona kojima su Republika Hrvatska, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave stekle vlasništvo na javnim nekretninama, odnosno kojim je određena nekretnina postala opće dobro, HAKOM će izdati potvrde o pravu puta prema obrascu iz Dodatka 1., uz napomenu da infrastrukturni operator mora platiti vlasniku platiti naknadu od trenutka izdavanja potvrde o pravu puta.“

Obrazloženje:

Smatramo da bi HAKOM trebao prihvatići činjenicu da na temelju posebnih zakona su određeni univerzalnim pravnim sljednicima pojedinih društvenovlasničkih subjekata određeni javni subjekti (RH, općine, gradovi, županije, određene ustanove), te bez obzira što te činjenice nisu upisane u zemljišne knjige, općepoznato je tko je vlasnik određene javne nekretnine. U takvim slučajevima trebalo bi smatrati da je vlasnik poznat i infrastrukturni operator trebao bi plaćati naknadu tom javnom subjektu.

Članak 6. st. 2.

U važećem ZEK-u, a niti u drugim propisima ne vidimo razlog za mijenjanje dosadašnjeg uređenja utvrđivanja površine zemljišta za koju se određuje naknada za pravo puta. Stoga predlažemo da odredba glasi:

„2) Površina zemljišta za koju se određuje naknada kod kabelske kanalizacije i za elektroničke komunikacijske vodove koji se postavljaju izvan kabelske kanalizacije je projektirana širina rova umnožena s dužinom trase.“

Obrazloženje:

Do sada je to bila projektirana širina elektroničke komunikacijske infrastrukture i smatramo da takva i treba ostati. Ako bi se prihvatile predložena odredba, smatramo da bi to onda značilo da infrastrukturni operator ostvaruje pravo na koridor od 1 m u kojem više nitko drugi (niti infrastrukturni operator EKI, ali niti drugi infrastrukturisti) ne bi mogao imati niti služnost, a niti pravo puta.

Članak 6. st. 3. i 4.

Smatramo da je potrebno zadržati dosadašnja pravna rješenja te predlažemo brisati odredbu st. 3., a izmijeniti st. 4. tako da glase:

„4) Površina zemljišta za koju se određuje naknada kod stupova nadzemne komunikacijske mreže je 2 četvorna metra. Sa stupovima zračne mreže izjednačena su uporišta na krovovima kuća, osim ako je uporište namijenjeno isključivo za priključak te kuće na javnu elektroničku komunikacijsku mrežu. Prilikom prve uplate naknade za pravo puta, infrastrukturni operator dužan je uplatiti vlasniku kuće na čijem krovu je uporište, jednokratnu naknadu u iznosu prosječne vrijednosti stupa zračne elektroničke komunikacijske mreže.“

Obrazloženje:

Zračna elektronička komunikacijska mreža je u osnovi građena za potrebu priključenja korisnika, i smatramo da je dovoljno da se naknada plaća kroz naknadu za stupove zračne mreže. Zračna mreža građena je kao mreža privremenog karaktera tj. nema fiksni koridor. Također su nerazmjerne visoki troškovi izrade dokumentacije u odnosu na vrijednost same zračne mreže.

Dosadašnja naknada je bila 2 četvorna metra i smatramo da takva treba ostati i dalje. Uporišta na krovovima kuća trebalo bi također uvrstiti u ovu odredbu.

Članak 6. st. 5.

U st. 5. smatramo da je potrebno urediti korištenje nekretnina na temelju prava puta i za javne govornice te da je potrebno odrediti površinu primjerenu veličini objekta. Stoga predlažemo da odredba glasi:

„5) Površina zemljišta za koju se određuje naknada kod samostojećih uličnih ormarića i javnih telefonskih govornica je 2 četvorna metra, odnosno ako ulični ormarić ili javna telefonska govornica zauzima veću površinu, u potvrdi o pravu puta naznačit će se stvarno zauzeta površina.

Obrazloženje:

Do sada nije bilo propisane naknade za samostojeće ulične ormariće, pa podržavamo da se uvrste u ovaj Pravilnik, međutim smatramo da bi trebalo odrediti naknadu za 2 četvorna metra, odnosno ako se radi o zauzimanju veće površine, onda prema stvarnoj površini koju zauzimaju. Također bi u ovu odredbu trebalo uvrstiti i javne telefonske govornice.

Članak 6. st. 7.

Smatramo da i dalje treba zadržati odredbe po kojima obveza plaćanja naknade za pravo puta započinje danom izdavanja potvrde, a ne od dana stjecanja prava puta, odnosno 1. srpnja 2008 kada je stupio na snagu Zakon o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ br. 73/08).

Članak 9.

Podržavamo u potpunosti odredbe čl. 9., međutim smatramo da, osim odredaba koje su navedene u ovom članku, svakako treba detaljnije urediti slučajeve prelaganja prava puta unutar iste nekretnine. Također treba urediti prelaganje prava puta na drugu nekretninu kada je izmještanje prouzročeno radnjama drugog infrastrukturnog operatora kao investitora EKI, investitora drugih infrastrukturnih građevina, te vlasnika nekretnine. U takvim slučajevima treba dati zaštitu trase i koridora EKI za koji infrastrukturni operator ima pravo puta. Investitor koji bi htio graditi novu EKI u koridoru određenom planskim dokumentima, treba kod HAKOM-a provjeriti ima li neki infrastrukturni operator pravo puta. Ako postoji pravo puta taj investitor mora zatražiti od infrastrukturnog operatora koji ima pravo puta suglasnost za gradnju svoje EKI.

Članak 10.

Predlažemo da se naslov iznad glave V. ovog prijedloga Pravilnika briše, a odredbe čl. 10. postanu odredbe glave IV. i da čl. 10. glasi:

„1) Za izdane potvrde o pravu puta na nekretninama za koje HAKOM nije nedvojbeno mogao utvrditi vlasnika, odnosno upravitelja općeg dobra, HAKOM će izdati nove potvrde, kada se utvrdi vlasnik nekretnine ili upravitelj općeg dobra.

2) Za slučajeve iz stavka 1. ovog članka, infrastrukturni operator mora dostaviti nove podatke o vlasniku ili upravitelju općeg dobra i isplatiti naknadu za pravo puta od trenutka kada mu je HAKOM izdao potvrdu u kojoj nije bio utvrđen vlasnik nekretnine, odnosno upravitelj općeg dobra.“

Obrazloženje:

Sve ranije iznesene primjedbe o rezervaciji sredstava odnose se i na ovaj članak.

Članak 11.

Odredbe čl. 11. predlažemo u cijelosti brisati.

Obrazloženje:

Obveza retroaktivnog plaćanja uz potrebno uvećanje administrativnog posla i troškova ponovne izrade elaborata za pravo puta nema opravdanja u postojećim propisima.

ZEK nije predvidio retroaktivno mijenjanje već izdanih potvrda o pravu puta.

Članak 12.

Smatramo da je rok za dostavu podataka prekratak i da bi trebalo omogućiti infrastrukturnim operatorima dostavljanje podataka i nakon roka od 6 mjeseci. Predlažemo da se produlji rok na godinu dana za dostavljanje podataka za kabelsku kanalizaciju za ruralna područja i gradove manje od 15.000 stanovnika. Za kable izravno postavljene u zemlju i spojne putove predlažemo rok od 2 godine, a za položaj stupova zračne mreže 3 godine. Razlog za traženje produljenja roka je neažurnost gruntovnice i katastra (stare i nove izmjere), neusklađenost podataka gruntovnice i katastra, kao i neodgovarajuće katastarske podloge koje ne odražavaju stvarno stanje. Veliki dio javne cestovne infrastrukture nije upisan niti u katastar nekretnina niti u gruntovnicu, a EKI je velikim dijelom upravo vezana za zemljište na kojima su prometnice. Suvremene mogućnosti geo-pozicioniranja trasa daju preciznije podatke nego što je to navedeno u projektnoj dokumentaciji iz ranijih razdoblja te je potrebno uskladiti te podatke. Također nije osnovan katastar vodova u većini lokalnih samouprava što dodatno otežava sređivanje podataka.